

עפ"ג 12739/09/23 - דיאנה שיטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

15 פברואר 2024

עפ"ג 12739-09-23 שיטרית נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:
הנשיא רון שפירא, [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא,
לובנה שלאעטה חלאילה

דיאנה שיטרית

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת אורית קנטור), שניתן ביום 24/07/23, במסגרת תפ"ק 56304-08-19.

2. בית משפט קמא הרשיע את המערערת, על פי הודאתה בעובדות כתב האישום העיקרי המתוקן, המייחס לה ביצוע עבירות של אחזקה נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וגניבה בצוותא לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

3. כן הורשעה המערערת בארבעה כתבי אישום שצורפו במסגרת השתתפותה בבית המשפט הקהילתי אשר ייחסו לה ביצוע עבירות גניבה לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

4. בעקבות הרשעת המערערת בעובדות כתבי האישום, נגזרו עליה 6 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה חב הפעלה בן 6 חודשים שהוטל על המערערת בת"פ 62612-12-15 ביום 13/05/18, אשר ירוצה במצטבר למאסר שהוטל, באופן שהמערערת תרצה 12 חודשי מאסר בפועל; בנוסף נגזר על המערערת מאסר על תנאי למשך 6 חודשים אשר יופעל אם המערערת תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירה בגינה הורשעה; והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מלעבור במשך שנתיים העבירה בגינה הורשעה.

5. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש, בהתייחס לרכיב המאסר בפועל וכנגד הפעלת המאסר המותנה במצטבר, ללא חפיפה, עם עונש המאסר שהוטל.

6. במסגרת הליך הערעור ניתנו החלטות בדבר עיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 15/02/24.

עמוד 1

עובדות כתבי האישום:

7. כתב האישום העיקרי המתוקן אוחז 10 אישומים נגד המערערת. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך תקופה בת חמישה חודשים בין חודש ספטמבר 2017 ועד לחודש פברואר 2018, ביצעה המערערת ביחד עם ארבעה נוספים (אף הם נאשמים באותו כתב אישום), מעשי גניבה של מוצרי קוסמטיקה ובישום יוקרתיים בסניפים רבים של רשתות "סופר-פארם" ו"אפריל", הממוקמים ברחבי הארץ, ובכלל זה, בראשון לציון, בת ים, כפר סבא, נתניה, נשר, רעננה, כרמיאל וחיפה. נטען כי מעשי הגניבה בוצעו באופן שיטתי, והשווי הכולל של הרכוש הגנוב נאמד בעשרות אלפי שקלים.
8. על פי האישום הראשון, בתאריך 13/02/18 בשעה 23:00 לערך, התקבל דיווח לפיו המערערת נסעה עם שתי נאשמות נוספות בחיפה ולאחר ששטר ערך חיפוש ברכב, אותר רכוש גנוב שהכיל בין היתר, מצעים, משקפיים בשווי מוערך של אלפי שקלים, בגדים ומוצרי קוסמטיקה שונים.
9. על פי האישום הרביעי, בתאריך 18/01/18 בשעה 21:43 לערך, נכנסה המערערת אל חנות סופר פארם בקניון השרון בעיר נתניה, כשברשותה שקיות, נטלה בושם יוקרתי, הכניסה אותו לתוך שקית ויצאה עם נאשמת נוספת מבלי לשלם.
10. על פי האישום החמישי, בתאריך 28/12/17 בשעה 21:20 לערך, כשנכנסו המערערת עם שני נאשמים נוספים לחנות של רשת "אפריל" בקניון השרון בעיר נתניה, נטלו מוצרי בישום והכניסו לתוך שקית בה הצטיידה אחת מהנאשמות, והמערערת יצאה מהחנות עם מוצרי הבישום מבלי לשלם, בזמן שנאשמת אחרת הפעילה את גלאי המתכות.
11. על פי עובדות האישום השישי, בתאריך 16/11/17 בשעה 20:05 לערך, כשנכנסה המערערת עם שני נאשמים נוספים לסניף של רשת "אפריל" בקניון בת ים בעיר בת ים, נטלו מוצרי בישום יוקרתיים בשווי אלפי שקלים ובזמן שהמערערת דיברה עם המוכרת, שניים אחרים יצאו עם מוצרי הבישום מהחנות מבלי לשלם עבורם.
12. על פי עובדות האישום השביעי, בתאריך 08/11/17 בשעה 21:45 לערך, נכנסה המערערת עם שלושה נאשמים נוספים אל סניף "סופר פארם" במרכז ביג בעיר נשר, נטלה בושם והכניסה אותו לתוך המעיל. מנהלת משמרת זיהתה זאת, ביקשה מהמערערת להוציא את מה שנטלה, אולם המערערת הכחישה כי יש ברשותה דבר מה, אולם לאחר דין ודברים הוציאה ממעילה בושם מסוג "קוקו שאנל" ומסרה אותו למנהלת המשמרת.
13. על פי עובדות האישום השמיני, בתאריך 08/11/17 בשעה 19:56 לערך, כשנכנסה המערערת עם שלושה נאשמים נוספים אל סניף רשת "אפריל" במרכז ביג כרמיאל, הסתובבו במחלקות השונות, הריחו

בשמים ונאשמת אחרת דיברה עם מוכרת בסניף. בנסיבות אלה, אחת מהנאשמות נטלה שני מוצרי בישום יוקרתיים בזמן שהמערערת שוחחה עם המוכרת בסניף, ואחרי זה יצאו מהסניף כשמוצרי הבישום באמתחתם, מבלי לשלם עבורם.

14. על פי עובדות האישום התשיעי, בתאריך 06/11/17 בשעה 22:16 לערך, כשנכנסה המערערת יחד עם נאשמת נוספת לרשת "סופר פארם" במתחמי ג'י בכפר סבא, החלו להסתובב בחנות והכניסו חלק מהמוצרים אל העגלה וחלק אל שקיות בהן הצטיידה המערערת מבעוד מועד. בסופו של דבר, יצאו השתיים מהסניף מבלי לשלם עבור המוצרים שבסלסלה ובשקיות.

15. על פי עובדות האישום העשירי, בתאריך 02/11/17 בשעה 21:20 לערך, נכנסה המערערת יחד עם שני נאשמים נוספים אל סניף "סופר פארם" במרכז חורב בעיר חיפה, כשהסתובבו בסניף, נטלה המערערת מוצרי בישום הכניסה אותם אל תוך ז'קט אותו לבשה, ועזבה את החנות כשבאמתחתה מוצרי הבישום וזאת מבלי לשלם עבורם.

16. על פי עובדות האישום האחד עשר, בתאריך 02/11/17 בשעה 21:39 לערך, כשנכנסה המערערת יחד עם שני נאשמים נוספים אל סניף רשת "אפריל" בגרנד קניון בחיפה, הסתובבו ברחבי הסניף, תוך שהמערערת ונאשמת נוספת נטלו בשמים בסכום המוערך באלפי שקלים והכניסו אותם אל תיק בו הצטיידה נאשמת נוספת מבעוד מועד, כשזו האחרונה עזבה את הסניף עם המוצרים מצידו של גלאי המתכות.

17. על פי עובדות האישום השלושה עשר, בתאריך 17/09/17 בשעה 22:00 לערך, כשנכנסה המערערת יחד עם נאשמים נוספים, לסניף של רשת "סופר פארם" בקניון ראשונים, בראשון לציון, נטלו פריטים לרבות מוצרי בישום יוקרתיים בשווי אלפי שקלים, בזמן שנאשם נוסף שוחח עם המוכרת, הכניסו אל תיק בו הצטיידה אחת מהנאשמות האחרות מבעוד מועד, ועזבו מבלי לשלם, כשהמערערת יחד עם נאשמת נוספת שוחחו עם הקופאית בסניף.

18. כתב האישום שצירפה המערערת (ת"פ 41141-05-20), ייחס לה ביצוע עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום ביום 06/02/2020 בשעה 18:42 או בסמוך לכך, נכנסה המערערת יחד עם נאשם נוסף לחנות "ורדינון" במתחם ביג בעיר נשר, השניים הבחינו כי המוכרת נותנת שירות ללקוחה, הם ניצלו זאת וגנבו בצוותא 5 סטים של מצעים בשווי 5,000 ₪, באופן שניגשו אל מחלקת המצעים, המערערת לקחה 5 סטים מצעים והכניסה לתוך שקית שהחזיק הנאשם הנוסף, ועזבו את החנות עם המצעים שברשותם.

19. בכתב אישום נוסף שצירפה המערערת (ת"פ 9240-12-20), יוחס לה ביצוע עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום ביום

26/06/19 בשעה 18:45 או בסמוך לכך, הגיעה המערערת ביחד עם שניים נוספים למתחם ביג בעיר בית שמש, השלושה ניגשו לבית העסק "גולף", שם מילאו שקיות ריקות בהן היו מצוידים מבעוד מועד, בסטים של מצעים בשווי כולל של 3,454 ₪, ומי מהם הוציא אותם מהחנות מבלי לשלם. לאחר מכן המשיכו למלא שקיות נוספות במצעים על מנת לגנבם גם כן, ניסו לצאת מהחנות עם המצעים, גלאי החנות זמזם ואז עוכבו עם יתר הרכוש אותו ניסו לגנוב, והרכוש הגנוב אותר ברכב בחיפוש שנערך.

20. כתב האישום שהוגש במסגרת ת"פ 56696-01-20 ייחס למערערת ביצוע שתי עבירות של גניבה בצוותא לפי סעיף 384 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 06/06/19 סמוך לשעה 18:25, נכנסה המערערת יחד עם אחר לסופר ויקטורי בחיפה כשברשותם שקית, גנבו מוצרים שונים בשווי 248 ₪ כולל בשר טחון, מרק, רוטב לפסטה וספגטי, באופן שנטלו את המוצרים מהמדף, הכניסו לתוך השקית ויצאו מהחנות מבלי לשלם עבור המוצרים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 13/06/19 סמוך לשעה 17:50, נכנסה המערערת יחד עם אחר לסופר ויקטורי בחיפה כשברשותם שקית, גנבו מוצרים שונים בשווי 610 ₪, באופן שנטלו את המוצרים מהמדף, הכניסו לתוך השקית ויצאו מהחנות מבלי לשלם עבורם.

21. כתב האישום הרביעי שצירפה המערערת (ת"פ 61131-07-21) ייחס למערערת ביצוע עבירה של גניבה בצוותא לפי סעיף 384 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום ביום 27/02/21 בשעה 16:30 או בסמוך לכך, נכנסה המערערת יחד עם נאשם נוסף לחנות "קשת טעמים" בקרית חיים וגנבו בצוותא חדא 2 בקבוקי "ג'וני ווקר", 2 בקבוקי "וודקה פינלנדיה" ו-4 בקבוקי "וואן גוך" בסך 924 ₪, באופן שניגשו אל מחלקת המשקאות החריפים, המערערת הסירה באמצעות מגנט שהיה ברשותה את הזמזמים על גבי המשקאות החריפים, הסליקה אותם בתוך עליונית שלבש הנאשם האחר, ועזבו מבלי לשלם.

ההליך בבית משפט קמא וגזר הדין:

22. המערערת הורשעה כאמור בביצוע העבירות שיוחסו לה בכתבי האישום המפורטים לעיל.

23. ראשית, יצוין כי המערערת שולבה בהליך בבית המשפט הקהילתי ביום 09/09/19, אולם השתתפותה הופסקה בתאריך 05/12/22 בעודה בשלב החמישי של התכנית, לאחר שנעצרה בגין חשד למעורבות בביצוע עבירות דומות בעודה מצויה בתכנית בית המשפט הקהילתי, ולאור התרשמות שירות המבחן כי מסוכנותה לא פחתה למרות התקופה הארוכה במהלכה היתה משולבת בהליך.

24. במסגרת ההליך בפני בית משפט קמא, הוגשו בעניינה של המערערת מספר תסקירים מטעם שירות המבחן, **בתסקיר האחרון שהוגש ביום 04/12/2022**, שירות המבחן המליץ על הפסקת השתתפותה בהליך הקהילתי, לאור מעצרה ביום 07/11/22 בחשד לביצוע עבירות רכוש מחודש 08/22.

25. שירות המבחן ציין כי לאור נסיבות מעצרה של המערערת, בעוד היא מצויה בשלב מתקדם בתהליך הקהילתי מעידים כי לא פחת הסיכון להישנות עבירות. צוין כי תקופה ממושכת נעשית עם המערערת עבודה סביב מצבי סיכון בחייה, אך היא בחרה שלא לשתף בקשיים שהיא חווה וכן בגורמי הסיכון, בהם הסביבה החברתית שלה, על מנת לקבל כלים להתמודדות נורמטיבית.
26. שירות המבחן התרשם כי על אף הטיפול הממושך שעברה וכן הקשר עם גורמי הרווחה ועם שירות המבחן בחרה המערערת שלא להיעזר בגורמי הטיפול, והדבר מעיד על סיכון גבוה להישנות עבירות דומות.
27. בגזר הדין אשר ניתן ביום 24/07/23, עמד בית משפט קמא על חומרת העבירות אשר יוחסו למערערת וקבע כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה הם ההגנה על קניינם של בעלי העסקים אשר נפגעו ועל קיום סחר הוגן ותקין, בשים לב לכך שבעלי עסקים והציבור בסופו של דבר נושאים בעלויות המיגון והביטוח.
28. בית משפט קמא קבע כי המערערת פעלה עם אנשים נוספים, באופן שיטתי ורחב היקף, כשהצטיידות המוקדמת בשקיות, בתיקים או אף במעיל או בז'קט מצביעה על תכנון מוקדם ומתוחכם, וזאת לאורך שנים רבות, כשברוב המקרים המערערת לא גנבה מצרכים בסיסיים, אלא בשמי יוקרה, איפור, מצעים ועוד.
29. בית משפט קמא עוד קבע כי חלק מהעבירות נעברו בעוד המערערת משולבת כמשתתפת בהליך בבית המשפט הקהילתי, כאשר היא מבינה את הפסול שבמעשיה ויכולה היתה לחדול מהם בכל שלב, אולם לא עשתה כן. נקבע כי נראה כי האירועים נשוא העבירות מייצגים את אורח חייה של המערערת, כשברקע חרדות ו-OCD מהם היא סובלת, כשאחד הביטויים של אלה הוא קלפטומניה, כפי שעלה באבחון פסיכיאטרי שהוגש לשירות המבחן במסגרת תסקיר עומק שערך בעניינה של המערערת.
30. בית משפט קמא קבע כי ניתן לראות בכל האירועים, האישומים והתיקים כאירוע אחד מתגלגל המאפיין את אורח חיה של המערערת לאורך שנים, ונובע בין היתר מחרדות ו-OCD, מהם היא סובלת, בשים לב לדמיון שבמעשים, בחבירה לאחרים ברוב המקרים, ולכך שלמעט עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, מדובר בעבירות חוזרות של גניבה בצוותא.
31. בהתחשב בכל האמור, קבע בית משפט קמא מתחם עונש הולם אחד בגין כל התיקים והאישומים, אשר נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

32. בהתייחסו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, קבע בית משפט קמא כי המערערת ילידת שנת 1988, אם לשלושה ילדים בגילאים 16, 15 ו-9, כשאחת מבנותיה חווה קשיים. נקבע כי המערערת עובדת כיום אצל דודה, לשביעות רצונו, כמתאמת תורים בחברת פרסום ונמצאת מזה 8 חודשים בזוגיות חדשה, כשבן זוגה העיד כעד מטעם ההגנה, מודע למעשיה ולעבירות. בשים לב לאמור, קבע בית משפט קמא כי עלול להיגרם למערערת נזק אם תישלח למאסר מאחורי סורג ובריח, לראשונה בחייה, ובפרט יגרם נזק ממשי לילדיה.
33. עוד נקבע כי המערערת נטלה אחריות על מעשיה, צירפה תיקים והודתה במספר רב של עבירות ובהודאתה חסכה מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט.
34. בית משפט קמא קבע כי לא הובאה בפניו אינדיקציה לקיומם של שיקולי שיקום שיש להתחשב בהם באופן שיוביל לסטייה ממתחם העונש ההולם שנקבע. נקבע כי אמנם במהלך השתתפותה של המערערת בהליך בבית המשפט הקהילתי במשך תקופה ארוכה, ערכה המערערת ניסיונות לשנות את אורח חיה ובתוך כך לקחה בין היתר חלק בטיפול CBT, בקורסים שונים, הביעה שאיפות ורצון ללמוד, להתפתח ולהתקדם, החלה ליטול טיפול תרופתי בשל החרדות ופנתה לסיוע לשם מיצוי זכויותיה.
35. יחד עם זאת, נקבע כי לא ניתן להתעלם מכך שהמערערת מעלה באמון שניתן בה לאורך מספר שנים, על אף הזדמנויות שניתנו לה וחזרה לדפוסי הישנים, כשהיא בחרה לא לשתף את שירות המבחן בקשייה, לרבות סביבת הסיכון שלה, על מנת לקבל כלים להתמודדות.
36. בבואו לגזור את עונשה של המערערת בתוך המתחם, התחשב בית משפט קמא, בין היתר, מחד בהליך השיקומי שעברה המערערת בהליך בבית המשפט הקהילתי, ומאידך בענישה שהוטלה על המעורבים הנוספים שחלקם היה קטן מחלקה של המערערת ומצא לאמץ את הרף התחתון של מתחם הענישה ולהטיל על המערערת 6 חודשי מאסר בפועל.
37. באשר למאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל על המערערת בתיק קודם, ושהנו חב הפעלה, קבע בית משפט קמא כי לא מצא הצדקה לחפוף ולו חלקו במאסר שהוטל, בשים לב להתנהלות המערערת, שחזרה ועברה עבירות המפעילות את המאסר המותנה, הן מכוח התיק העיקרי והן לאור העבירות שנעברו במהלך תקופת השתתפותה בהליך.
38. נקבע כי לא היה במאסר המותנה חב הפעלה, כדי להרתיע את המערערת, אשר היתה מודעת להשלכות מאסר מותנה זה, שכן במועד הצטרפותה להליך בית המשפט הקהילתי או בסמוך לו ריצתה עבודות שירות. נוכח האמור דחה בית משפט קמא את בקשת הסניגור להמיר את עונש המאסר בעבודות שירות.

תמצית טענות הצדדים:

39. המערערת מבקשת להורות על הפחתת עונש המאסר שהושת עליה והמרתו בעונש אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
40. המערערת טענה כי עונש המאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים חורג ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשעה המערערת, וכי היה מקום לחרוג ממתחם העונש שנקבע מטעמי שיקום, בפרט על רקע השתתפותה של המערערת במשך שלוש שנים וחצי בבית המשפט הקהילתי.
41. עוד טענה המערערת נגד אופן הפעלת המאסר המותנה, אשר הופעל במצטבר ללא כל חפיפה. לשיטת המערערת היה מקום להפעיל את המאסר המותנה בחופף, לכל הפחות בחלקו, לאור ההליך השיקומי שעברה, הודאת המערערת ונטילת האחריות וכן ונוכח נסיבות חייה של המערערת.
42. עוד הוסיפה המערערת כי יש מקום להתערב בעונש שהושת עליה אף בשל עיקרון אחדות הענישה, שכן העונש שהוטל על המערערת חמור מהעונש שהוטל על הנאשמים האחרים בכתב האישום העיקרי, אשר לא השתתפו בתכנית בית המשפט הקהילתי ואף לא בהליכים טיפוליים כלל. נטען כי עיון בגזרי הדין של הנאשמים האחרים, מלמד כי בית משפט קמא קבע בעניינם מתחם עונש שנע ממאסר מותנה עד לשמונה חודשי מאסר לכל היותר והשית על הנאשמים מאסר מותנה, כאשר לחובתם הרשעות קודמות בעבירות יותר חמורות.
43. המערערת עמדה בהודעת הערעור על נסיבותיה האישיות. נטען כי מדובר באם יחידנית לשלושה קטינים, כאשר המערערת הנה המטפלת העיקרית בילדיה והטלת מאסר מאחורי סורג ובריה תפגע בעיקר בילדיה. עוד נטען כי המערערת מתמודדת עם הפרעת OCD חמורה, שמתבטאת בחרדות, מצב אשר עלול להחמיר במידה ניכרת ככל והמערערת תרצה מאסר בפועל, וכן לרמוס את כל התהליך הטיפולי שעברה ולחשוף אותה להתנהגות עבריינית.
44. בהתאם לאמור ביקשה המערערת להקל בעונש שהושת עליה, או לחילופין לחפוף את המאסר המותנה שהופעל, באופן שאורכו יאפשר להורות על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.
45. המשיבה טענה מנגד כי יש להורות על דחיית הערעור. נטען כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, שכן מדובר בגזר דין מפורט ומנומק היטב במסגרתו נשקלו מלוא השיקולים.
46. נטען כי העונש שהוטל אינו חורג לחומרה בצורה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור. מדובר בעונש מקל בצורה קיצונית, שמוקם בתחתית המתחם, כאשר המתחם שנקבע מלכתחילה מאד מקל. נטען כי בית משפט קמא התחשב בכל הנתונים של המערערת, ובין היתר נסיבותיה האישיות.

דין:

47. הלכה מושרשת היא, כי ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים של סטייה ברורה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, או כאשר מדובר בטעות מהותית שנפלה בגזר הדין (בעניין זה ראו: ע"פ 2729/22 **שיטריט נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 (03/05/23); ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 10 (27/04/22); ע"פ 8172/21 **חג'אזי נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (15/05/22); ע"פ 8416/20 **עייאט נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (02/09/21); ע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' חאלדי**, פסקה 9 (23/08/16)).

48. בנסיבות העניין, ולאחר ששקלנו טענות הצדדים, לא מצאנו כי העונש שהוטל על המערערת חרג, לא כל שכן, באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת. בית משפט קמא בחן את נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, בין היתר את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיה של המערערת, ובכלל זה הודאתה בביצוע העבירות והתהליך הארוך שעברה בבית המשפט הקהילתי, אשר הופסק לאחר מעצרה בגין חשד למעורבות בביצוע עבירות דומות בעודה מצויה בתכנית בית המשפט הקהילתי. אנו סבורים כי העונש שהוטל על המערערת אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה ובודאי לא באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

49. אין צורך להכביר מילים על הצורך בלהחמיר בעונשם של מבצעי עבירות גניבה, ועבירות הרכוש בכלל, המערערים את ביטחונם של האזרחים ופוגעים ברכושו של הציבור. בית המשפט העליון עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפיצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

50. נסיבות המקרה בענייננו הן חמורות. המערערת פעלה כחלק מחבורה, כאשר היתה שותפה פעילה. החבורה פעלה באופן שיטתי, מתוכנן ובקפידה. מדובר על אירועים מתוכננים שבוצעו בתחכום, תכנון מוקדם תוך הצטיידות מוקדמת בציוד ובחזרתיות רבה בעבירות הגניבה מבתי העסק, אשר בוצעו תוך פרק זמן קצר.

51. הרכוש שנגנב מוערך בעשרות אלפי שקלים, כאשר ברוב המקרים, לא נגנבו מצרכים בסיסיים, אלא בשמי יוקרה, איפור, מצעים, משקאות חריפים, זאת למעט מקרה אחד המתואר בכתב האישום השלישי, שם נגנבו מוצרי מזון.

52. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת על מנעד רחב של ענישה. עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות גניבה, כאשר מדובר במקרה בודד, נע בדרך כלל בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה. כך לדוגמה בע"פ 17016-02-14 **אבוקסיס נ' מדינת ישראל** (04/04/14) נדחה ערעור נאשם שהורשע בביצוע עבירת גניבה אחת, עת גנב שמונה בקבוקי

בושם בשווי כולל של כ-5,000 ₪, אשר הוחזרו לבעליהם, כאשר המערער נתפס. המערער נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלה במצטבר ובחופף של שלושה מאסרים מותנים (הוטלו 4 חודשי מאסר בגין אירוע הגניבה, והיתר הפעלה של מאסרים מותנים). נקבע כי העונש איננו חורג ממתחם הענישה, מתחשב בכל השיקולים לקולא ולחומרה. כן ראו העונש שהושת בגין ביצוע עבירת גניבה אחת ברע"פ 3817/22 **יונקנץ נ' מדינת ישראל** (20/06/22), בגדרו נדחתה בקשת נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, כאשר נכנס לרשת "סופר פארם", לקח מהמדף בקבוק בושם בשווי 289 ₪, הכניסו לשקית שהיתה ברשותו ויצא מהחנות מבלי לשלם עבורו. עם צאתו מהחנות, המבקש עוכב על ידי קצין הביטחון של החנות עד להגעת המשטרה. הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר על תנאי וקנס, כאשר צוין שם כי מדובר בעבירת גניבה ברף הנמוך, כאשר הרכוש הושב לבעליו מיד בתום האירוע, וכן נשקלו לקולא העדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

53. נוכח האמור, בנסיבות המקרה שלפנינו, עת המערער הורשעה בביצוע 9 אישומים בגין עבירות גניבה, ועבירת אחזקת נכס החשוד כגנוב, ובנוסף צירפה 4 כתבי אישום המייחסים לה ביצוע 5 עבירות גניבה, צדק בית משפט קמא עת קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, נע בין 6 לבין 18 חודשי מאסר, ואין בידינו לקבל את טענת המערער כי המתחם שקבע בית משפט קמא, מבטא סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת.

54. זאת ועוד, לא ניתן גם להתעלם מן העובדה כי בית משפט קמא מצא לאמץ את הרף התחתון של מתחם הענישה והטיל על המערער 6 חודשי מאסר בפועל. זאת, לאחר שבית משפט קמא התחשב בין היתר, בנכונות של המערער ליטול אחריות על מעשיה, צירופם של תיקים רבים, הודאתה במספר רב של עבירות, החיסכון בזמנם של עדים ובית המשפט, ההליך השיקומי שעברה המערער בהליך בבית המשפט הקהילתי, שאמנם לא צלח, ובענישה שהוטלה על המעורבים הנוספים שחלקם היה קטן מחלקה של המערער.

55. אין מקום לקבל את טענת המערער לפיה בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי להליך הטיפולי והשיקומי, שעברה המערער בבית המשפט הקהילתי ואשר עמדה בפני סיום ההליך בהצלחה. "**שיקולי שיקום אינם חזות הכל**", ולצד שיקולים אלו נדרש בית המשפט לשקול שיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה אינטרס השמירה על ביטחון הציבורי, הרתעת הרבים והיחיד וגמול (רע"פ 6607/21 **חסון נ' מדינת ישראל** (21/10/21); רע"פ 3842/21 **גודייב נ' מדינת ישראל** (03/06/21)). על כן גם אם היה מקום להעריך כי סיכויי שיקומה של המערער אינם מבוטלים, דבר שלא עלה מן המציאות, אין הדבר מחייב בהכרח את המסקנה כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם.

56. מכל מקום, בעניינינו שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינה של המערער, אף המליץ על הפסקת השתתפותה בהליך הקהילתי וזאת לאור מעצרה בשלב כה מתקדם של ההליך וההערכה לסיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן התרשם כי למרות הטיפול הממושך שעברה והקשר עם גורמי הרווחה ועם שירות המבחן, נמנעה המערער מלהיעזר בהם ולא פחת הסיכון להישנות עבירות חרף חלוף הזמן.

57. נוכח האמור, ולאור העובדה כי המערערת מעלה באמון שניתן בה לאורך מספר שנים, שכן על אף ההזדמנויות שניתנו לה לשנות אורח חייה, והשתלבותה בהליך טיפולי שיקומי במסגרת בית המשפט הקהילתי עולה כי המערערת לא נעזרה בהליך הממושך שהועמד לרשותה, בחרה לא לשתף את שירות המבחן בקשייה, לרבות בסביבת הסיכון שלה על מנת לקבל כלים להתמודדות נורמטיבית, וביצעה עבירות גניבה בעודה בהליך השיקומי, בשלביו המתקדמים.

58. יתרה מזאת, בית משפט קמא כן מצא ליתן משקל להליך השיקומי שעברה המערערת במהלך תקופת השתתפותה בהליך בית המשפט הקהילתי, ולאורו בחר בין היתר למקם את עונשה של המערערת ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

59. לא מצאנו מקום אף להתערב בקביעת בית משפט קמא בעניין אופן הפעלת המאסר המותנה. כידוע, ברירת המחדל היא שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר (ע"פ 3498/18 זרבאילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (15/09/20); ע"פ 2471/21 מדינת ישראל נ' אבו ערישה, פסקה 12 (16/01/22); סעיף 58 לחוק העונשין). משלא נטענו טעמים המצדיקים סטייה מהכלל, ובשים לב לעברה הפלילי של המערערת וכאשר לא נרתעה המערערת מהעונש שהוטל עליה בתיק קודם ומעשיה בתיק נשוא ערעור זה בוצעו בעודה מצויה בהליך בבית המשפט הקהילתי, כאשר היא מודעת היטב להשלכות מאסר מותנה זה, דבר המלמד על דפוסי פעולה חוזרים ונשנים של המערערת, צדק בית משפט קמא עת הורה על הפעלת עונש זה כולו במצטבר.

60. בנסיבות אלה, ומאותם נימוקים אין בידינו לקבל את טענת המערערת לפיה היה מקום להטיל עליה עונש שירוצה בעבודות שירות. בית משפט קמא נדרש לכלל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין, בין היתר, הודאת המערערת בכתבי האישום, דבר שחסך זמן שיפוטי והצורך בשמיעת עדים, לצד נסיבות חייה של המערערת, אם יחידנית לשלושה ילדים קטינים, וההליך השיקומי שעברה, ולא מצאנו בנסיבות העניין כי יש מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא בעניין המרת עונש המאסר בעבודות שירות.

61. לבסוף נציין כי גם לא מצאנו ממש בטענות המערערת כי יש להקל בעונשה בשל עיקרון אחידות הענישה, וזאת בהתחשב בעונש שנגזר על הנאשמים הנוספים בפרשה. אכן, על בית המשפט להבטיח קיומו של יחס הולם בין עונשיהם של שותפים לאותה עבירה או פרשה פלילית, כך שמדרג הענישה בינם לבין עצמם ישקף את חלקו היחסי של כל אחד מהם בפעילות העבריינית. ואולם שיקול זה לא נעלם מעיניו של בית משפט קמא, והוא הובא בחשבון בגזירת עונשה של המערערת. בית משפט קמא קבע את עונשה של המערערת ברף התחתון של המתחם "לנוכח המתחם שנקבע ביחס למעורבים נוספים שחלקם היה קטן מחלקה של הנאשמת, לאור הענישה שהוטלה עליהם כשהיה מדובר כאמור בפחות עבירות..". (סעיף 37 לגזר הדין).

62. יש לזכור כי מעובדות כתבי האישום עולה כי המערערת היתה צלע מרכזית ומכרעת בפרשה. הסניגור

אמנם טען בהודעת הערעור כי בית המשפט הטיל על הנאשמות 4 ו-5, מאסר מותנה חרף העובדה שלחובתן עבר פלילי בעבירות אלימות. אולם מעיון בכתב האישום העיקרי עולה כי חלקן של הנאשמות קטן בהרבה מחלקה של המערערת, כאשר לנאשמת 4 יוחסו 5 אישומים, ולנאשמת מס' 5 יוחסו 4 אישומים, בעוד למערערת יוחסו כאמור 10 אישומים. כך אף ביחס לנאשמת מס' 3 אשר נידון לטענת הסניגור למאסר מותנה, יוחסו לו 6 אישומים בכתב האישום העיקרי.

63. באשר לטענת הסניגור בעניין הנאשמת 2, אשר לטענתו יוחסו לה 12 אישומים ונדונה למאסר מותנה, נבהיר כי אין לדמות את פעולת גזירת העונש לפעולת העתקה והדבקה, מעונשו של פלוני לעונשו של אלמוני, רק בשם עקרון אחדות הענישה. כפי שנקבע לא אחת בהלכה הפסוקה, עקרון אחדות הענישה מהווה אך שיקול אחד מיני רבים בגזירת העונש, כאשר זו נעשית תוך שקלול מספר רב של נסיבות ונתונים המשתנים ממקרה למקרה, היא אינה מדע מדויק, ועל כן מתעורר קושי בעריכת השוואה ברורה בין כל נאשם ונאשם, ועל בית המשפט לבחון נסיבותיה המיוחדות של העבירה בה הורשע הנאשם וכן את נסיבותיו המיוחדות של כל נאשם (ראו והשוו האמור בע"פ 4597/13 **פיצו נ' מדינת ישראל**, פסקה 23 (22/09/14); ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (23/06/15); ע"פ 6958/18 **מצלאח נ' מדינת ישראל**, פסקה 28 (22/01/20)).

64. טרם סיום נציין כי ביום 30/01/24, לאחר שהתקיים דיון בערעור בפנינו, הגיש ב"כ המערערת הודעה אליה צירף פרוטוקול הכרעת דין בעניינה של המערערת, במסגרת ת"פ 38616-11-22 **מדינת ישראל נ' גויטע** (17/01/24), בגדרה הורשעה המערערת במסגרת הסדר טיעון ב-5 אישומים בעבירות גניבה בצוותא וקשירת קשר לבצע עוון.

65. במסגרת ההודעה טען ב"כ המערערת, כי האישום האחרון שיוחס למערערת התייחס לעבירה מיום 01/03/21, ועל כן לשיטתו הדבר מבסס את טענת המערערת, כי הוצאתה מבית המשפט הקהילתי וגזר הדין המחמיר בעניינה, הם פועל יוצא של עבירות שבוצעו בשלבים מוקדמים בהליך השיקום של בית המשפט הקהילתי, שלבים בהם עוד ניתן להכיל ביצוע עבירות נוספות ולצרפן להליך.

66. אין בידינו לקבל את טענת המערערת. מעיון בכתב האישום שצורף להודעה מטעם המערערת עולה כי למערערת יוחסו 17 אישומים בגין ביצוע עבירות גניבה בצוותא וקשירת קשר לבצע עוון, כאשר בניגוד לטענת המערערת, האישום האחרון מתייחס לעבירות גניבה שבוצעו ביום 18/09/22 (ראו אישומים מס' 44-45).

67. אמנם במסגרת הסדר טיעון, כתב האישום תוקן והמערערת הורשעה ב-5 אישומים כאשר האחרון מתייחס לעבירה מיום 01/03/21, אולם אין באמור כדי לסתור את העובדה כי המערערת נעצרה בחודש 11/22 בחשד לביצוע עבירות רכוש מהחודשים 08-09/22, בעודה מצויה בהליך הטיפול, ובגין כך ההליך הטיפולי הופסק.

68. חשוב להבהיר כי ההליך בבית המשפט הקהילתי הופסק בגין החשד למעורבות בביצוע עבירות דומות בעודה מצויה בהליך, ולא בגין הרשעת המערערת בביצוע עבירות דומות, שכן באותו שלב התיק עוד היה בשלב המעצר וטרם הוכרע דינה של המערערת.

69. בהינתן האמור, וכאשר כתב האיטום העיקרי ייחס למערערת ביצוע עבירות דומות שהאחרונה בוצעה בחודש 09/22, ולא בשלבים המוקדמים של ההליך בבית המשפט הקהילתי כפי שטענה המערערת, לא היה ניתן להורות על צירוף העבירות הנ"ל להליך השיקומי אשר היה לקראת סיומו. כך גם לא ניתן לקבוע כטענת המערערת שהעבירות הנוספות שבצעה המערערת בוצעו בשלבי המוקדמים של ההליך הטיפולי בלבד, ולמעשה עלה כי בוצעו גם בשלבי המתקדמים של ההליך.

לסיכום:

70. נסיבות המקרה שבפנינו מיוחדות, לאחר שהמערערת שולבה בהליך בית המשפט הקהילתי ועברה כברת דרך ארוכה, כאשר היתה על סף סיום התכנית, ולמרות הטיפול הממושך שעברה, עת ניתנו לה כלים מתאימים לשנות את אורח חייה והתמודדותה עם מצבי סיכון בחייה, וכאשר היתה בקשר רציף עם שירות המבחן וגורמי הרווחה, נמנעה מלהיעזר בהם ובחרה לא לשתף אותם בקשיים שחווה וכן בגורמי הסיכון, המערערת חזרה לסורה ונעצרה תוך כדי ההליך בגין מעורבותה בביצוע עבירות גניבה דומות.

71. בית משפט קמא שקלל את מלוא השיקולים בעניינה של המערערת, כאשר מחד, למאמצי השיקום וההליכים אותם עברה במסגרת בית המשפט הקהילתי, ניתן שיקול משמעותי בתוך מתחם העונש ההולם, ומאידך ניתן משקל לנסיבות ביצוע העבירות אשר תוכננו בקפידה ובאופן שיטתי. בנסיבות אלה, לאור כל האמור לעיל ומשלא ניתן לומר כי התנהלותה של המערערת מצביעה על שיקולי שיקום לא כל שכן סיכויי שיקום המצדיקים סטייה מרף הענישה, הרי לפי אמות המידה שנקבעו בפסיקה אין עילה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, העונש שהושת אין חורג במידה קיצונית מהענישה הראויה והמקובלת ועל כן דין הערעור להידחות.

72. סוף דבר, הערעור נדחה בזאת.

73. המערערת תתייצב לריצוי מאסרה בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 18/03/24 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות או דרכון.

על המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: מרים חייאב רכזת מיין מוקדם - 074-7831077 (במקום 08-9787377), מירב

עמוד 12

אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336), וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ד, 15 פברואר 2024, במעמד המערערת וב"כ הצדדים.

**לובנה שלאעטה חלאילה,
שופטת**

בטינה טאובר, סגנית נשיא

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**